

הרתעה או התרעה?

במלאות עשור למלחמת לבנון השנייה, שיחה עם האלופים (מיל') גיורא איילנד ועמוס ידלין, השר לשעבר דן מרידור, חבר ועדת וינוגרד פרופ' יחזקאל דרור ומומחים נוספים • ועל דבר אחד רובם מסכימים: צה"ל מוכן ומאומן יותר ל"מלחמת לבנון השלישית"

נדב שרגאי

פורסם ב 15:41 28.07.2016: עודכן ב 19:51 30.07.2016

במלחמה צבא חייב לשאוף לניצחון", כתבו חברי ועדת וינוגרד את המובן מאליו לכאורה שחדל להיות כזה, 16 חודשים אחרי מלחמת לבנון השנייה. הפרופסורים יחזקאל דרור ורות גביון, יחד עם האלופים (מיל') מנחם עינן וחיים נדל והשופט ד"ר אליהו וינוגרד, אף הבהירו כי "אם ידוע מראש שאין נכונות או אפשרות להגיע לניצחון, ראוי להימנע מלכתחילה מיציאה למלחמה, או אף למהלכים העלולים להידרדר אליה".

עשר שנים אחרי מלחמת לבנון השנייה ושמונה שנים לאחר שנכתבו הדברים הללו, מלמדת קריאה חוזרת של 629 עמודי הדו"ח הקשה שהוא כי התובנה הלא כל כך מצוטטת הזאת היתה כנראה יסוד הכשל: היחלשותה בתודעת המנהיגות הישראלית לפני כעשור היא שטמנה כנראה את זרעי המחדלים הרבים במלחמת לבנון, והיא גם המפתח להבנת ההשתלשלות שהובילה למה שמתואר עד היום על ידי רבים כ"החמצה גדולה" ועל ידי אחרים כ"כישלון מהדהד".

[...]

האלוף (מיל') **עמוס ידלין**, ראש **המכון למחקרי ביטחון לאומי** ומי שכיהן כראש אגף המודיעין בתקופת מלחמת לבנון, מסכים עם הגישה שאיילנד מציג בעניין לבנון. גם ידלין סבור כי "לבנון לא שילמה את המחיר שהיה ראוי שתשלם. מדינת ישראל", הוא אומר, "נענתה ללחץ בינלאומי ולא פגעה מספיק קשה בלבנון. הרמטכ"ל ואני המלצנו, אבל הדרג המדיני בראשות אולמרט החליט שלא". ידלין מדגיש כי אחת הדרכים לקצר מלחמה נוספת "היא לפגוע קשה בתשתיות לבנוניות לאומיות תומכות לחימה, כמו תשתיות חשמל ותחבורה. מי שהאזין למחליפי באמ"ן, האלוף הרצי הלוי, ושמע אותו מדבר על כך שלבנון תשלם מחיר כבד מאוד אם חיזבאללה יתקוף אותנו, מבין שהתובנה הזאת הוטמעה אצלנו".

את תוצאות המלחמה ידלין מגדיר כהחמצה - "גם מכיוון שאתם הישגים יכולנו להשיג במלחמה קצרה יותר ובמחירים נמוכים יותר, וגם מכיוון שחיזבאללה הירשה לעצמו אחרי המערכה להמשיך להתעצם, ואנו לא יצרנו לעצמנו לגיטימציה לעצור זאת".

ידלין סבור, עם זאת, שכל עוד חיזבאללה שומר על שקט, וכל עוד תושבי ישראל אינם נפגעים, יהיה נכון יותר להגיע לעימות כפוי ולא ליזום אותו. "אין היום לגיטימציה למלחמת מנע", הוא אומר, "ניתן לשקול מכת מנע כמו בששת הימים רק כאשר ברור שהולכים לעימות. למכה מקדימה כמו במבצע קדש - אין לנו כיום לגיטימציה בעולם".

"למרות הכל", מבהיר **ידלין**, "הרווח שלנו היה יצירת הרתעה חזקה, הרחקת חיזבאללה מהקו, שקט לצפון כאשר יוניפי"ל וצבא לבנון נמצאים בדרום. ההרתעה היום חזקה עד כדי כך שחיזבאללה, שלפני המלחמה היה מנצל כל הזדמנות לפגוע ולחטוף חיילים, או לירות קטיושות, לא הגיב לפגיעות קשות מאוד

בו שהוא ייחס לישראל, כמו תקיפות שאף אחד לא מקבל עליהן אחריות, או כמו הפגיעה בעימאד מורנייה".

ידלין מציין כי "אחת הסיבות לשקט בצפון היא איראן: האיראנים לא אהבו את מה שקרה ב־2006. איראן ראתה בחיזבאללה ורואה בו עד היום זרוע הרתעה ותגובה ותגמול מול תקיפה אפשרית ישראלית באיראן. לכן חיזבאללה ננזף בתחילת המערכה ב־2006, ואין ספק שהשקט שנשמר מאז קשור גם לכך שהאיראנים הזהירו את חיזבאללה שלא לחזור על הטעות הזאת. סביר גם להניח שחיזבאללה, שזה חמש שנים שקוע בלחימה במעמקי סוריה, יעדיף שלא לפתוח לעצמו חזית שנייה".

ידלין סבור כי צה"ל וישראל מוכנים היום ל"לבנון השלישית", אם וכאשר תפרוץ, בצורה טובה פי כמה - מבחינת האימונים, התוכניות והדוקטרינה.

...

למאמר המלא:

<http://www.israelhayom.co.il/article/401229>